

[Alfred Jensen.]

tingentydelse. Vi mener, at Samfundet bør afholde alle disse Udgifter, og at Byrderne ved dem maa lægges over paa dem i Samfundet, der har Evne til at bære dem.

Det er blevet sagt, at den Forhøjelse, vi giver de gamle og de syge, er ret maadeholden. Det skal indrømmes, vi har ikke foreslaaet de Satser, som vi mener burde ydes, for at de gamle og Invaliderne kan faa tilstrækkeligt til at leve under betryggende Forhold, men vi er kommet med dette Ændringsforslag under Hensyn til de forskellige Satser, der er i den tidligere Lov, under Hensyn til det, der er gennemførligt under de nuværende Forhold.

Vort næste Forslag gaar ud paa Indsættelse af en ny Paragraf, der indeholder en ændret Affattelse af Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 2. De hidtilværende Regler deri, hvori der ydes et Hjælpeløshedstillæg til Invaliderne, bør ligesom Satserne i § 39 være ensartede, saaledes at der kun ydes een Form for Hjælpeløshedstillæg, og denne Sats skal hæves til 260 Kr.; det er den tidligere Sats for Hjælpeløshedstillæg, og den er absolut rimelig. Adskillige af dem, der har været saaledes stillet, at de er ude af Stand til at klare sig selv, har ved Henvendelse til Rigsdagen og i Pressen godtgjort, at det Hjælpeløshedstillæg, der blev ydet dem, ikke kunde dække de Udgifter de havde, naar de skulde have Hjælp.

Vort tredje Ændringsforslag drejer sig om de Godtgørelser, der ydes Invalidere, rentnydere og Aldersrentnydere, der har Børn. Ogsaa her foreslaar vi, at de Understøttelser, der gives Forældrene, bliver ensartede hele Landet over, samt at de føres op paa det Maksimum, som er gældende i København. Børnetillægget bliver for det første Barn 144 Kr., og for de efterfølgende 72. Tidligere var der en Grænse paa 360 Kr. for Københavns Vedkommende — for Provinsen var den lavere —, men denne Grænse vil efter vort Forslag blive ophevet, saaledes at hvor der er 6 eller 7 Børn, faar man en tilsvarende Forøgelse af Børnetillægget, som naar man har under 5 Børn.

Vort Ændringsforslag Nr. 4 er til Lovforslagets § 15 og gaar ud paa, at § 41 i Folkeforsikringsloven skal udgaa; det er den Paragraf, som fastsætter, efter hvilke Regler Fradrag skal foretages i de ydede Understøttelser. De, der har levet under Invalidforsikringslovens Bestemmelser og har prøvet at faa trukket fra i deres Rente, har gentagne Gange beklaget sig over, at det var et ganske urimeligt Forhold, at de netop, fordi de have en Smule

Indtægt, ikke fik Lejlighed til at faa det fulde Udbytte af det Arbejde, de var i Stand til at præstere. Et saadant Fradrag har ikke tidligere fundet Sted, og netop derfor følte det urimelig haardt for de mange Tusind, som ikke har den fulde Erhvervssevne, og som, grundet paa deres legemlige Forhold, er tvunget til at have en mindre Indtægt, at de, i det Øjeblik de skaffede sig en Indtægt ved Arbejde, skulde berøves en Del af den. Vi foreslaar, at disse Regler fuldstændig gaar ud af Loven derved, at Paragraffen ophæves.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen ytrede nogen Bekymring over, at vi kunde stille et saadant Forslag. Han mente, at vi saavel som Socialdemokraterne maatte være enige om, at saa længe vi havde et kapitalistisk Samfund, kunde man ikke gaa til den Slags Bestemmelser, for herved sikredes der ligeledes Kapitalisterne en Rente, og det mente han stred saavel mod vore som mod deres Principper. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Villumsens Udtalelse saadan, at han fandt, vort Forslag om Ophævelse af disse Fradragsbestemmelser er rigtigt, og at den eneste Betænkelighed, man kan have over for det, var, at vi samtidig gav Overklassen, dem, der har de store Indtægter, Adgang til at faa en Aldersrente. Hvis denne Opfattelse er rigtig, kan det ærede Medlem jo ved tredje Behandling stille Forslag om, at vort Forslag begrænses derved, at de, der har en stor Indtægt, ikke kan opnaa Aldersrente.

Vort Forslag Nr. 5 er til Lovforslagets § 17, som gaar ud paa, at der skal ske en Forhøjelse af Kontingenterne til Invalidforsikringsfonden. Som jeg før sagde, er vi Modstandere af, at disse Bestemmelser i Folkeforsikringsloven skal være afhængige af Kontingentbetaling. Vi har stemt imod det før og er ikke blevet Tilhængere af det siden. Naar der derfor stilles Forslag om Forhøjelse af Kontingentet, maa vi selvsagt fortsat stemme imod.

Vort næste — og sidste — Ændringsforslag, Nr. 6, gaar ud paa, at der efter Lovforslagets § 21 skal indsættes en ny Paragraf om Ændring i Folkeforsikringslovens § 62. Ændringen gaar ud paa et ensartet Blindetillæg over hele Landet i en saadan Form, at det kan hjælpe de blinde til at afholde de Udgifter, deres Tilstand medfører. De Takster, der nu gælder for Blindetillægget, i København 120 Kr., i Købstæderne 112 Kr. og i Landkommunerne 104 Kr., er ikke tilstrækkelige til Afholdelse af de Udgifter, en blind